

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Încheiere

Ședința publică din data de 12.11.2024

Tribunalul constituit din:

Președinte:

Grefier:

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamanta ...și pe pârâta.....**, având ca obiect *Litigiu privind funcționarii publici - DEC. NR. 338/15.01.2024*.

La apelul nominal efectuat în ședință publică părțile au lipsit.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a efectuat referatul cauzei de către grefierul de ședință care a învederat că dosarul se află la al II-lea termen de judecată.

Tribunalul rămâne în pronunțare pe necesitatea sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra necesității sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 : „Dacă În cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și consultând că asupra unei chestiuni de drept, da cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Inaltei Curti de Casatie si Justitie să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului OUG nr. 62/2024 actul normativ s-a adoptat raportat la „*necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare-care s elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fondurile publice-care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirea justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, când și asupra raporturilor socio-economice (...) În considerarea rolului constituțional al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, consacrat prin art. 126 alin. 3 din Constituția României, republicată, d asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) Constatându se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar”.*

În aceste condiții, deși dispozițiile OUG nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului cod de procedură civilă, fata de scopul declarat al legiuitorului a avut în vedere la adoptarea

actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția ordonanței 3 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 C.proc.civ

Astfel, tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Inalta Curte de Casatie si Justitie, să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului : „completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în, primă instanță sau în calea de atac, (...), va solicita Inaltei Curti de Casatie si Justitie să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Tribunalul opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Inalta Curte de Casatie si Justitie, Că este necesar potrivit art 519 C. proc.civ, întrucât din preambulul OUG nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă fondul procesului analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și deciziile pronunțate în recursurile în interesul legii de Inalta Curte de Casatie si Justitie în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nici o hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente.

Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta în contradictoriu cu..., a solicitat instanței să dispună, emiterea unei decizii prin care să se stabilească începând cu data de 1 ianuarie 2024 salariul de bază corespunzător funcției și gradului profesional aflat în plată la această dată la nivel de..., conform art. III alin. 3 din OUG nr. 128/2023 cât și a sporului de condiții vătămătoare la nivel maxim aflat în plată la data de 1 ianuarie 2024 la CNP. De asemenea a solicitat stabilirea salariului de bază corespunzător funcției și gradului profesional cât și a sporului de condiții vătămătoare la nivel maxim aflat în plată la CNP, la data promovării în grad profesional sau trecerii pe o altă funcție ca urmare a încetării temporare a exercitării unei funcții publice, situație intervenită ulterior datei de 1 ianuarie 2024.

În motivare reclamanta a arătat că a constatat faptul că salariul de bază nu este calculat la nivelul salariului de bază corespunzător funcției și gradului din administrația publică central-CNP, diferența rezultată din aplicarea primei tranșe fiind calculată la salariul de bază de la nivel central aflat în plată în luna decembrie 2023 și nu la data de 1 ianuarie 2024.

În urma contestării deciziei de stabilire a salariului emis în baza OUG nr. 128/2023 reclamanta a primit un răspuns administrativ prin care angajatorul a recunoscut că salariul de bază a fost stabilit în raport de salariul de bază aflat în plată în luna decembrie 2023 la CNP, și că nu este îndreptățită la calculul primei tranșe de stabilire a salariului în raport de salariu convenit la nivel central începând cu data de 1 ianuarie 2024.

Aceleași concluzii reclamanta le formulează și față de cuantumul sporului de condiții vătămătoare în sensul în care acesta trebuie stabilit la nivel maxim aflat în plată la data de 1 ianuarie 2024 la nivel central.

Pentru termenul din data de 12.11.2024 instanța a rămas în pronunțare pe necesitatea sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

III. Punctul de vedere al partilor.

IV. Punctul de vedere al completului de judecata.

Tribunalul apreciază că motivele invocate de reclamant vizează însuși fondul cererii, prin urmare o precizare a punctului de vedere al completului ar echivala cu o antepunutare în cauză, în sensul art.42 pct. 1 C.proc.civ.

Drept urmare, față de faptul că potrivit art. 2 din OUG nr. 62/2024, instanța apreciază că este necesară sesizarea Inaltei Curți de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată respectiv *„Dacă sporul pentru conditii periculoase sau vatamatoare, în cuantum de pana 15 % din salariul de baza, prevazut de Anexa VIII, Capitolul I, lit. B, art. 1 din legea nr. 153/2017, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar, sau rămâne plafonat la luna decembrie 2018 în condițiile art. 34 din OUG nr. 114/2018 alin. 2”*.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizeaza Inalta Curte de Casatie si Justitie, pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul pentru conditii periculoase sau vatamatoare, în cuantum de pana 15 % din salariul de baza, prevazut de Anexa VIII, Capitolul I, lit. B, art. 1 din legea nr. 153/2017, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar, sau rămâne plafonat la luna decembrie 2023 în condițiile art. 34 din OUG nr. 114/2018 alin. 2”.

Suspendă judecata cauzei privind pe **reclamanta...**, cu domiciliul în ...și pe **pârâta...**, cu sediul în..., până la soluționarea sesizării.

Dispune comunicarea încheierii de sesizare, în copie, prin poșta electronică și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

Pronunțată azi 22.10.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE

....

GREFIER

....

Red. Jud.2ex/14.11.2024

Lucrat comunicări